

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los DD HH
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels DD HH

Queixa	2302356
Matèria	Serveis públics i medi ambient
Assumpte	Inactivitat davant les molèsties ocasionades per un quiosquet d'estiu
Actuació	Resolució de consideracions a l'Administració

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Antecedents

1.1 Amb data 4/08/2023 la promotora de l'expedient va interposar una queixa en la qual manifestava les molèsties ocasionades per l'activitat que es realitza en el quiosquet d'estiu (...) (...) i que havien sigut reiteradament denunciades davant l'Ajuntament d'Oliva sense obtindre cap resposta.

1.2 Amb data 27/09/2023 la queixa va ser admesa a tràmit i es va sol·licitar a l'Ajuntament d'Oliva que remetera un informe detallat i raonat sobre els fets que havien motivat l'obertura del present procediment de queixa, juntament amb la seua valoració sobre la possibilitat que s'haguera afectat el dret invocat. Concretament, sol·licitem informació sobre les actuacions realitzades o que es realitzaran per part de l'Ajuntament, que determine les molèsties que efectivament s'hi causen i, si escau, si s'ha valorat l'adopció de mesures correctores necessàries per tal que cessen.

1.3 Transcorregut àmpliament el termini establert, i sense sol·licitar ampliació del termini per a això, no es va rebre l'informe de l'Ajuntament d'Oliva, per la qual cosa aquesta institució no ha pogut constatar els fets denunciats per l'autora de la queixa, de manera que resulta forçós partir de la veracitat d'aquests i de la inactivitat de l'Ajuntament d'Oliva a l'hora d'adoptar les mesures oportunes que eviten les molèsties ocasionades per l'establiment.

Com que no s'ha emés cap informe, l'autora de la queixa no ha tingut l'oportunitat de formular consideracions i observacions sobre aquest.

2 Consideracions

2.1 Drets i llibertats públiques relacionats amb la present queixa

L'objecte del present expedient el constitueix la possible afectació del dret de la persona interessada a **la salut, al descans i al gaudi d'un habitatge digne i un medi ambient adequat, tot això en el marc del dret a una bona administració** (articles 8 i 9 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana), cosa que faculta el Síndic de Greuges per a interindre en el present supòsit, d'acord amb el que s'ha disposat en l'article 38 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i en l'article 1 de la Llei 2/2021, de 26 de març, de la Generalitat, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana.

Com s'ha assenyalat amb anterioritat, l'Ajuntament d'Oliva no ha aportat l'informe requerit sobre l'objecte de la reclamació de la persona interessada, per la qual cosa hem de partir de la veracitat de les al·legacions formulades per aquesta quan assenjala la inactivitat de l'entitat local davant les denúncies, de les quals adjunta còpies, per les molèsties ocasionades a conseqüència de l'activitat d'un establiment pròxim al seu habitatge.

2.1.1 En primer lloc, i respecte al contingut i l'abast del dret a una bona administració davant la inactivitat de l'Administració, en la present queixa l'Ajuntament d'Oliva, cal referir-nos a la **Sentència 5342/2015 del Tribunal Suprem, Sala Contenciosa de 20 de novembre de 2015 (rec. 1203/2014)** que, amb referència a sentències anteriors, entre elles la Sentència d'11 de juliol de 2014, afirma:

*«Formulada una determinada solicitud a la Administración por persona legitimada al efecto (y no hay la menor duda que es el caso en el supuesto de autos, como aclara la propia sentencia impugnada en su FD 4º), dicha persona **tiene derecho a obtener una respuesta de aquélla y a que por tanto la Administración se pronuncie sobre su solicitud** (artículo 42 LRJAP -PAC), sin que pueda consiguientemente permanecer inactiva durante tiempo indefinido, como si no se hubiese planteado ante ella la solicitud antes indicada.*

*Así lo vino a entender acertadamente la resolución judicial impugnada; y ciertamente tal exigencia puede deducirse incluso, no sólo de nuestro propio ordenamiento interno, sino también del **derecho a la buena administración** reconocido por la normativa europea (artículo 41 de la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea: con proyección general, no obstante lo establecido también por el artículo 51 de dicha Carta, porque resulta difícil establecer y explicar un distinto nivel de enjuiciamiento, según se aplique o no el Derecho de la Unión Europea por los operadores en el ámbito interno).»*

Així mateix, la **Sentència 1853/2019 del Tribunal Suprem de 18-12-2019, Sala Contenciosa, recurs núm. 4442/2018** va fixar com a doctrina de cassació que:

*“del derecho a una buena Administración pública derivan una serie de derechos de los ciudadanos con plasmación efectiva. No se trata, por tanto, de una mera fórmula vacía de contenido, sino que se impone a las Administraciones públicas de suerte que a dichos derechos sigue un correlativo elenco de deberes a estas exigibles, entre los que se encuentran, desde luego, el derecho a la tutela administrativa efectiva y, en lo que ahora interesa sobre todo, a **una resolución administrativa en plazo razonable**”.*

I la **Sentència 586/2020, de 28 de maig de 2020, recurs 5751/2017**, disposava que:

“Como muchas veces ha reiterado este Tribunal Supremo, el deber jurídico de resolver las solicitudes, reclamaciones o recursos no es una invitación de la ley a la cortesía de los órganos administrativos, sino un estricto y riguroso deber legal que obliga a todos los poderes públicos, por exigencia constitucional (arts. 9.1; 9.3; 103.1 y 106 CE), cuya inobservancia arrastra también el quebrantamiento del principio de buena administración, que no sólo juega en el terreno de los actos discrecionales ni en el de la transparencia, sino que, como presupuesto basal, exige que la Administración cumpla sus deberes y mandatos legales estrictos y no se ampare en su infracción -como aquí ha sucedido- para causar un innecesario perjuicio al interesado”.

Segons la doctrina, **la bona administració** es consagra amb quatre dimensions actives: com a principi d'actuació i/o decisió, com a dret subjectiu del ciutadà a exigir-la, com a garantia de tutela administrativa efectiva, i com a paràmetre raonable de **temps de resposta**.

En conclusió, els principis de bona administració es relacionen amb **«un dret implícit en la Constitució: el dret al bon funcionament d'una Administració la funció de la qual és servir (art.103 CE)»**.

2.1.2 En segon lloc, és necessari especificar que els drets presumptament vulnerats en la present queixa són correlatius al deure dels poders públics de protegir, defensar i restaurar el medi ambient, la potestat-deure del qual s'arreplega, per als ens locals, en els articles 25.2 i 26 de la Llei 7/1985, de bases de règim local.

Fins i tot, l'art. 42.3.b) de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, atribueix als ajuntaments, sense perjudici de les competències de les altres administracions públiques, responsabilitats mínimes en relació amb l'obligat compliment del control sanitari d'indústries, activitats i serveis, transports, sorolls i vibracions.

Cal afegir que, com que l'Ajuntament d'Oliva no ha remés cap informe respecte de l'objecte de la queixa, aquesta institució no té la informació suficient sobre les autoritzacions de què disposa l'activitat denunciada; però l'Administració local no ha d'oblidar que **el titular d'una activitat no té cap dret a desenvolupar una activitat molesta sense llicència, i els veïns no tenen el deure de suportar aquestes molèsties, especialment si es tractara d'una activitat no autoritzada.**

L'article 5 del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana (BOE núm. 261, de 31 d'octubre de 2015), estableix, amb total claredat, que tota la ciutadania té, entre altres, el dret a:

- a) Gaudir d'un habitatge digne, adequat i accessible, concebut d'acord amb el principi de disseny per a totes les persones, que constituïska el seu domicili lliure de soroll o altres immissions contaminants de qualsevol tipus que superen els límits màxims admesos per la legislació aplicable i en un medi ambient i un paisatge adequats.**

Hem de referir-nos a la **Sentència del Tribunal Suprem núm. 80/2012, de 5 de març**, que declara:

"(...) debe recordarse, como más especialmente representativa de la doctrina del Tribunal Europeo de Derecho Humanos para el presente caso, su ya citada sentencia de 16 de noviembre de 2004 (Moreno Gómez contra España) en cuanto declaró que, conforme al art. 8 del Convenio de Roma, "[e]l individuo tiene derecho al respeto de su domicilio, concebido no solo como el derecho a un simple espacio físico sino también a disfrutar, con toda tranquilidad, de dicho espacio" (apdo. 53); que "[e]l atentar contra el derecho del respeto del domicilio no supone solo una vulneración material y corporal, como la entrada en el domicilio de una persona autorizada, sino también una vulneración inmaterial o incorporeal, como los ruidos, las emisiones, los olores y otras injerencias" (apdo. 53); que "[s]i la vulneración es grave, puede privar a una persona de su derecho al respeto del domicilio puesto que le impide disfrutar del mismo" (apdo. 53)"

Així mateix, hem de recordar que, si la persona responsable de l'Administració local manté una actitud passiva, es pot incórrer, de conformitat amb una consolidada jurisprudència dels tribunals de justícia, en responsabilitat administrativa d'autoritats i/o funcionaris per falta als deures inherents als seus càrrecs, en responsabilitat patrimonial pels danys causats i, en alguns casos, en responsabilitat penal, ja siga per prevaricació (dictar una resolució arbitrària en assumptes administratius) o també pot incórrer en prevaricació per omissió el funcionari que ometera, amb el seu silenci, realitzar les seues inspeccions de caràcter obligatori en relació amb les activitats tipificades com a delictes contra el medi ambient en el Codi Penal.

En el cas concret que ens ocupa, l'Ajuntament d'Oliva és competent per a evitar les molèsties ocasionades a l'autora de la queixa, per la qual cosa cal reconéixer la seua inactivitat en el compliment de les seues competències municipals.

La inactivitat material es configura amb l'incompliment per part de l'Administració dels seus deures, ja que no ha dut a terme una determinada acció conforme a dret, ja siga prestant un servei o realitzant una funció tendent a la satisfacció d'interessos públics. Per tant, la prestació que efectue l'Administració ha d'entendre's com una actuació derivada del compliment de les seues obligacions, i aquestes han de ser lícites, possibles i determinades.

2.2 Conducta de l'Administració

Davant la falta de col·laboració de l'Ajuntament d'Oliva, hem de recordar que l'article 39.1.a) de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, estableix el següent:

- "Es considerarà que hi ha falta de col·laboració amb el Síndic de Greuges quan, en els terminis establits per a això, es produïsquen els fets següents:
- a) No es facilite la informació o la documentació sol·licitada (...)"

L'Ajuntament d'Oliva encara no ha remés a aquesta institució l'informe requerit en data 27/09/2023, per la qual cosa ha incomplert el termini legal màxim d'un mes (article 31.2 de l'esmentada Llei 2/2021).

Tot això es farà constar en les resolucions que posen fi al procediment i també en els informes anuals, especials i extraordinaris que emeta el Síndic, i en aquest cas s'indicarà també la identitat de les persones responsables.

La persistència en les actituds obstaculitzadores, que derive en un comportament hostil o sistemàticament entorpidor de les investigacions dutes a terme pel Síndic de Greuges, donarà lloc a un informe especial de caràcter monogràfic, en el qual s'identificaran les autoritats i el personal que siguen responsables del que ha succeït.

3 Resolució

Davant del que hem exposat i d'acord amb el que estableix l'article art. 33 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, formulem a l'**AJUNTAMENT D'OLIVA** les recomanacions i deures legals següents:

1. RECOMANEM a l'AJUNTAMENT D'OLIVA EL DEURE LEGAL de resoldre en el termini legalment establert, expressament i motivadament, tots els procediments, siga quina siga la seua forma d'iniciació, d'acord amb el que s'ha previst en l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la legislació concordant.

2. En conseqüència, **RECOMANEM** a l'Ajuntament d'Oliva que done una resposta expressa i motivada als escrits presentats per la promotora de l'expedient de queixa, en què aborde i resolga totes les qüestions plantejades en aquest, que li notifique la resolució que s'hi adopte i li facilite informació de les accions que pugua exercir per a la millor defensa dels seus drets, en cas de discrepància amb el seu contingut.

3. RECOMANEM a l'Ajuntament que ordene als serveis tècnics municipals la realització de les inspeccions oportunes en el local denunciat per tal que es comproven les molèsties objecte de la queixa i, en cas de detectar-se irregularitats, s'ordene l'adopció de les mesures correctores necessàries per a impedir que el funcionament anormal d'aquest continue causant molèsties als veïns, a fi de salvaguardar el dret dels afectats a viure dignament i al gaudi d'un medi ambient adequat, de manera que es protegisca la seua salut.

4. RECORDEM a l'Ajuntament d'Oliva L'OBLIGACIÓ LEGAL, pel que fa a la col·laboració, que han de prestar els poders públics; aquests estan obligats legalment a col·laborar amb el Síndic de Greuges en les seues investigacions sense que resulte necessari transcriure els preceptes legals que li imposen tal deure; facilitar la informació sol·licitada i contestar les recomanacions, suggeriments o recordatoris de deures legals efectuats.

5. ACORDEM que ens remeta, en el termini d'un mes, segons preveu l'article 35 de llei reguladora d'aquesta institució, el preceptiu informe en el qual ens manifeste l'acceptació de les consideracions que li realitzem i ens indique les mesures que adoptarà per al seu compliment o, si és el cas, les raons que estime per a no acceptar-les.

Així:

- Si manifesta l'acceptació, farà constar les mesures adoptades per al seu compliment. Si el termini per a complir-les resultara superior, la resposta haurà de justificar aquesta circumstància i incloure el termini concret compromés per a això.
- La no acceptació haurà de ser motivada

6. ACORDEM que es notifique la present resolució a la persona interessada, a l'Ajuntament d'Oliva i que es publique en la pàgina web del Síndic de Greuges.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana